

disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement- ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
שבת-חבית	מאן דאמר										
מימרא											
המנער טליתו בשבת - חייב חטאת.	רב הונא:									■	◇
ולא אמרן אלא בחדתי, אבל בעתיקי - לית לן בה.										■	◇
ולא אמרן אלא באוכמי, אבל בחירוי וסומקי - לית לן בה.										■	◇
והוא דקפיד עליהו.										■	◇
עולא איקלע לפומבדיתא, הוא רבנן דקא מנפצי גלימיהו.										○	
אמר: קמחללין רבנן שבתא	[עולא]									○	
נפוצי ליה באפיה, אגן - לא קפדינן מידי.	אמר להו רב יהודה:									○	
אביי הוה קאי קמיה דרב יוסף	[אביי]									○	
אמר ליה: הב לי כומתאי.	[רב יוסף]									○	
חזא דאיכא טלא עליה, הוה קמחסם למיתבה ליה.	[אביי]									○	
אמר ליה: נפוין שדי, אגן לא קפדינן מידי.	[רב יוסף]									○	
היוצא בטלית מקופלת מונחת לו על כתיפו בשבת - חייב חטאת.	רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:									■	◇
סוחרי כסות היוצאים בטליתות מקופלות ומונחות על כתיפן בשבת - חייבין חטאת. ולא סוחרי כסות בלבד אמרו, אלא כל אדם, אלא שדרכין של מוכרין לצאת כך.	תניא נמי הכי:									■	◇
וחנוני היוצא במעות הצרוורין לו בסדינו - חייב חטאת. ולא חנוני בלבד אמרו, אלא כל אדם, אלא שדרכו של חנוני לצאת כך.										■	◇
והרטנין יוצאין בסודרין שעל כתיפן. ולא רטנין בלבד אמרו, אלא כל אדם, אלא שדרכין של רטנין לצאת בכך.										■	◇
מעשה בהורקנוס בנו של רבי אליעזר בן הורקנוס שיצא בסודר שעל כתיפו בשבת, אלא שנימא כרוכה לו באצבעו. וכשבא הדבר לפני חכמים אמרו: אפילו אין נימא כרוכה לו באצבעו.	רבי יהודה:									○	
הלכה - אף על פי שאין נימא כרוכה לו באצבעותיו.	דרש רב נחמן בר רב חסדא משמיה דרב חסדא:									■	◇
מהו לעשות מרוב בשבת?	עולא איקלע לבי אסי בר היני, בעו מיניה: אמר להו: [עולא], הכי אמר רבי אלעי:									^	◇
אסור לעשות מרוב בשבת.										!	◇
מאי מרוב?										^	◇
כיסוי בבלייתא.	רבי זירא:									!	◇
רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי זירא.	[רבי ירמיה]									○	
אמר ליה: הכי מאי? אמר ליה: אסור. והכי מאי? אמר ליה: אסור.	[רבי זירא]									■	
נקוט האי כללא בידך: כל אדעתא דלכנפוי - אסור, כל דלהתנאות - שרי.	רב פפא:									■	◇
כי הא דרב שישא בריה דרב אידי מתנאה בסדינו הוה.	[רב שישא בריה דרב אידי]									○	■
פעם אחת יצא רבי לשדה, והיו שני צידי טליתו מונחין על כתיפו.	כי אתא רב דימי אמר:									○	◇
בוז לא חייב רבי מאיר חטאת.	אמר לפניו יהושע בן זירון בן חמיו של רבי									;	◇
אמר ליה: דקדק רבי מאיר עד כאן?	[רבי]									○	◇
שלשל רבי טליתו.										○	
לא יהושע בן זירון הוה - אלא יהושע בן כפוסאי היה, חתנו של רבי עקיבא.	כי אתא רבין אמר:									■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-חבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בוו לא חייב רבי עקיבא חטאת.	אמר: [יהושע בן כפוסאי]											קמז.
אמר לו: דקדק רבי עקיבא עד כאן?	[רבי]											קמז.
שלשל רבי טליתו.												קמז.
נשאל איתמר.	כי אתא רב שמואל בר רב יהודה אמר:											קמז.
הרוחץ במי מערה ובמי טבריא ונסתפג אפילו בעשר אלונטיות - לא יביאם בידו. אבל עשרה בני אדם מסתפגין באלונטית אחת פניהם ידיהם ורגליהם, ומביאין אותן בידן.												קמז.
סכין וממששין, אבל לא מתעמלין ולא מתגררין.												קמז.
אין יורדין לקורדימא, ואין עושין אפיקטיוזין, ואין מעצבין את הקטן, ואין מחזירין את השבר.												קמז.
מי שנפרק ידו ורגלו לא יטרפם בצונן, אבל רוחץ הוא כדרכו, ואם נטרפא - נטרפא.												קמז.
מי מערה דומיא דמי טבריא, מה מי טבריא - המין, אף מי מערה חמין.	קתני:											קמז.
הרוחץ - דיעבד אין, לכתחילה - לא.												קמז.
מכלל דלהשתטף כל גופו, אפילו לכתחילה - שפיר דמי.												קמז.
מני - רבי שמעון היא												קמז:
לא ישתטף אדם בין בחמין בין בצונן, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											קמז:
מתיר.	רבי שמעון:											קמז:
בחמין - אסור, בצונן - מותר.	רבי יהודה:											קמז:
ונסתפג אפילו בעשר אלונטיות.												קמז:
רישא רבותא קא משמע לן, וסיפא רבותא קא משמע לן.												קמז:
רישא רבותא קא משמע לן - דאפילו הני דלא נפישו בהו מיא, כיון דחד הוא - אתי לידו סחיטה.												קמז:
וסיפא רבותא קא משמע לן, אפילו הני דנפישו בהו מיא, כיון דרבים נינהו - מדכרי אהדדי.												קמז:
מסתפג אדם באלונטית, ומניחה בחלון, ולא ימסרנה לאוליירין, מפני שחשודים על אותו דבר.	תנו רבנן: [ת"ק]											קמז:
מסתפג באלונטית אחת, ומביאה בידו לתוך ביתו.	רבי שמעון:											קמז:
הלכתא מאי?	אביי לרב יוסף:											קמז:
הא רבי שמעון, הא רבי, הא שמואל, הא רבי יוחנן.	אמר ליה: [רב יוסף]											קמז:
רבי שמעון												קמז:
הא דאמרן.												קמז:
רבי												קמז:
כשהיינו למדין תורה אצל רבי שמעון בתקוה היינו מעלין שמן ואלונטית מחצר לגג, ומגג לקרפף, עד שהיינו מגיעין אצל מעין שהיינו רוחצין בו.	דתניא, אמר רבי:											קמז:
שמואל												קמז:
מסתפג אדם באלונטית, ומביאה בידו לתוך ביתו.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											קמז:
רבי יוחנן												קמז:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-חבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הלכה, מסתפג אדם באלונטיות ומביאה בידו לתוך ביתו.	דאמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											◊	קמז:
ומי אמר רבי יוחנן הכי?										‡			קמז:
הלכה, כסתם משנה.	והאמר רבי יוחנן:									‡		◊	קמז:
ונסתפג אפילו בעשר אלונטיות - לא יביאם בידן	ותנן:									‡		◊	קמז:
ההוא כבן חכינאי מתני לה.										!		◊	קמז:
האוליירין מביאין בלרי נשים לבי בני, ובלבד שיתכסה בהן ראשן ורובן.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											◊	קמז:
סכנתא - צריך לקשר שני ראשיה למטה.												◊	קמז:
למטה מכתפיים.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											◊	קמז:
כי מעבריתו מאני לבני חילא - שרביבו בהו למטה מכתפיים.	רבא לבני מחוזא:											◊	קמז:
סכין וממששין.												◊	קמז:
סכין וממששין בבני מעיים בשבת, ובלבד שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול.	תנו רבנן:											◊	קמז:
היכי עביד?												^	קמז:
סך ואחר כך ממשש	רבי חמא בר חנינא:											◊	קמז:
סך וממשש בבת אחת.	רבי יוחנן:											◊	קמז:
אבל לא מתעמלין.												◊	קמז:
אסור לעמוד בקרקעיה של דיומסת, מפני שמעמלת ומרפא.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											◊	קמז:
כל ימיה של דיומסת עשרים ואחד יום, ועצרת מן המנין.	רב יהודה אמר רב:											◊	קמז:
עצרת להאי גיסא, או להאי גיסא?	איבעיא להו:											◊	קמז:
כולהו שקייני מדיבחא ועד עצרתא מעלו.	תא שמע, דאמר שמואל:											◊	קמז:
דילמא, התם הוא - דכמה דקריר עלמא מעלי, אבל הכא משום הבלא הוא, כיון דחמים עלמא - טפי מעלו.												◊	קמז:
חמרא דפרוגייתא ומיא דדיומסת קיפחו עשרת השבטים מישראל.	רבי חלבו:											◊	קמז:
רבי אלעזר בן ערך איקלע להתם, אימשיך בתרייהו איעקר תלמודיה.	[רבי אלעזר בן ערך]											◊	קמז:
כי הדר אתא, קם למיקרי בספרא, בעא למיקרא (שמות יב) החדש הזה לכם, אמר: החרש היה לכם.	[רבי אלעזר בן ערך]											◊	קמז:
בעו רבנן רחמי עליה, והדר תלמודיה.												◊	קמז:
הוי גולה למקום תורה, ואל תאמר שהיא תבא אחריו. שחבריך יקיימוה בידך, ואל בינתך אל תשען.	והיינו דתנן, רבי נהוראי:											◊	קמז:
לא רבי נהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו, ואמרי לה רבי אלעזר בן ערך שמו, ולמה נקרא שמו רבי נהוראי - שמנהיר עיני חכמים בהלכה.	תנא:											◊	קמז:
אבל לא מתגררין.												◊	קמז:
אין גוררין במגררת בשבת.	תנו רבנן: [ת"ק]											◊	קמז:
אם היו רגליו מלוכלכות בטיט ובצואה - גורר כדרכו ואינו חושש.	רבן שמעון בן גמליאל:											◊	קמז:
רב שמואל בר יהודה עבדא ליה אימיה מגררתא דכספא.	[רב שמואל בר יהודה]											◊	קמז:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ♪ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קמז:	
שבת-חבית	מימרא													■ <	קמז:
	אין יורדין לקורדימא וכו'.													■ ◇	קמז:
	מאי טעמא - משום פיקא.													■ <	קמז:
	ואין עושין אפיקטויון בשבת.													■ ◇	קמז:
	לא שנו אלא בסם, אבל ביד - מותר.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												■ ◇	קמז:
	אף בחול אסור, מפני הפסד אוכלין.	תניא, רבי נחמיה:												■ ◇	קמז:
	ואין מעצבין את הקטן.													■ <	קמז:
	לפופי ינוקא בשבת - שפיר דמי.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												■ ◇	קמז:
	אין מעצבין	והאנן תנן:												■ ♪ ◇	קמז:
	התם בחומרי שדרה, דמיהזי כבונה.													■ ! ◇	קמז:
	ואין מחזירין את השבר.													■ <	קמז: